

ת"פ 50603/04/18 - מדינת ישראל ע"י נגד חמזה טוויל ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50603-04-18 מדינת ישראל נ' טוויל

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל ע"י עו"ד שירה מלול דבש מתביעות ירושלים
נגד	המאשימה
חמזה טוויל ע"י ב"כ עוה"ד ורד בירגר מטעם הסניגוריה הציבורית	הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום, בכך שביום 15.11.2017, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת לצורך עבודת הובלת, פירוק והרכבת ארונות. במהלך עבודתו, גנב הנאשם מארון בחדר השינה של המתלוננת ₪ 4,000 במזומן. הכסף הוחזר. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירת **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מהלך הדין

2. ביום 19.2.2020 הכרעתי את דינו של הנאשם ובהסכמת הצדדים, נשלח הנאשם למרכז מוזאיקה להליך של צדק מאחה. ההליך לא צלח, ולפיכך נשלח לשירות המבחן לצורך הגשת תסקיר ולממונה לעבודות שירות, אליו לא התייצב. בהמשך נעצר הנאשם וכיום מרצה עונש בתיק תעבורה.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא בשנות השלושים לחייו, נשוי בשנית ואב לפעוטה. ילדותו והתבגרותו לוו במצוקה כלכלית לא פשוטה. לאחר 10 שנות לימוד יצא לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו. לאורך שנים עבד כנגר בחברת הובלות ובעבודות שונות נוספות, ובעקבות משבר הקורונה הוצא לחל"ת ומצבו הכלכלי החמיר בשל כך. לאחרונה שב לעבוד במקצועו. הנאשם קיבל אחריות למעשים והתחרט עליהם. הנאשם סיפר כי היה משולב בתהליך "מוזאיקה", אך לשירות המבחן לא היה על כך מידע. שירות המבחן העריך, כי הנאשם ביצע את המעשים על רקע מצוקתו הכלכלית ועל רקע קווי אישיות, ומכאן שעמד על סיכון להישנות ביצוע העבירות, בהינתן עברו הפלילי הדומה והעובדה שנשפט לעונשים מותנים וכלכליים. שירות המבחן המליץ על

הטלת עונש מוחשי בדמות מאסר בעבודות שירות שיכלול גם את הפעלת המאסר המותנה, הגם שהנאשם עצמו הביע חשש גדול מהטלת עונש מסוג זה עליו, לרבות עונש מאסר, בשל הפגיעה הצפויה בפרנסתו ובפרנסת משפחתו.

ראיות לעונש

4. לנאשם רישום פלילי באותן עבירות הכולל שתי הרשעות קודמות. כמו כן לחובת הנאשם רישום תעבורתי מכביד, ולראיה העובדה שהוא מרצה עונש מאסר בגין נהיגה בזמן פסילה, ולא בפעם הראשונה. תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה של 4 חודשים, שהוטל עליו בת"פ 29441-12-14 ביום 4.5.2016 (**המאסר המותנה, תיק התנאי**).

טיעונים לעונש

5. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ מתחם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר וביקש למקם את הנאשם בחלק האמצעי של המתחם ולהפעיל במצטבר את המאסר המותנה. הסיגורית ביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

6. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת.

7. **אשר לערך המוגן**, עבירות רכוש פוגעות במרקם חיי היומיום, ואף יורדות לשורש ביטחונו האישי של אדם, בביתו, במקום העבודה, במקום בילוי או בדרך ופוגעות בפרטיותו. מלבד הנזק החומרי הנגרם בשל אובדן זמן מיותר הנובע מכל הכרוך בהתמודדות הקורבן עם עבירה מסוג זה, קיים נזק נפשי הנלווה לביצוע עבירות מסוג זה. בעניינו מידת הפגיעה בערך המוגן, בינונית.

8. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בניצול הזדמנות, כאשר מדובר במעשים מכוערים, שעה שמדובר בגניבה שבוצעה בביתה של לקוחה, אגב ביצוע עבודתו של הנאשם כמתקין ארונות, תוך ניצול הרשות שניתנה לו להיכנס לבית ואף לחדר השינה במסגרת עבודתו, ומעילה באמון המתלוננת ופגיעה בפרטיותה. הנאשם, בהיותו בגיר, היה צריך להימנע מביצוע המעשים ולו האחריות הבלעדית על ביצועם. נגרם נזק מעצם הגניבה, לרבות הפגיעה בקניין והפגיעה בפרטיות המתלוננת כתוצאה מכך. אין מחלוקת שהכספים הוחזרו ובכך הופחת במידת מה הנזק.

9. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת** - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה מנעד רחב התלוי בנסיבות המעשה והעושה. בחינת הפסיקה מלמדת, כי העונש הנהוג בגין מקרה בודד של עבירת רכוש קלה כגון גניבה, נע בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר בפועל, לבין מאסר קצר של חודשים בודדים. בהקשר זה ראו לדוגמה רע"פ 6365/13 קליינר נ' מ"י (מיום 23.9.2013) שם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל על נאשם בעל עבר פלילי מכביר

שגנב פלאפון, שם הוחלט על מתחם שבין חודשיים ל-8 חודשי מאסר. על-פניו מדובר בנסיבות כוללות החמורות ממקרו.

10. לפיכך, מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על חודשיים ועד שמונה חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

11. הנאשם כבן 30, הודה וקיבל אחריות למעשים. הוא נשוי ואב לילד פעוט ומצבו הכלכלי אינו טוב כשהוא המפרנס היחידי למשפחתו. הנאשם ביצע עבירות דומות בעבר ולמרות מאסר מותנה לא הפנים את הלקח ושב לבצע עבירות. במובן זה, הוא אחראי בלעדי למצב אליו נקלע כעת, לרבות הנזק הצפוי להיגרם משליחתו למאסר או לעבודות שירות. לא בכדי לא המליץ שירות המבחן על הארכת התנאי, ואף המליץ על הטלת עונש מוחשי. לא מצאתי שיש בנסיבות חייו של הנאשם להצדיק את התנהלותו הפסולה לאורך השנים האחרונות, ומכאן שאין בכך להביא להקלה בעונשו. בניגוד לדברי הסניגורית, כתב האישום לא הוגש בשיהוי ניכר, כשהעבירה בוצעה בחודש נובמבר 2017 וכתב האישום הוגש כעבור כחצי שנה, בחודש אפריל 2018.

המיקום במתחם

12. נוכח האמור, יש למקם את הנאשם בחלק האמצעי של המתחם.

גזירת הדין

13. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל החל מהיום.
- ב. מפעיל במצטבר את המאסר המותנה של 4 חודשים, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיק הנוכחי ע"פ חישוב שב"ס שיכריע. תחילת ריצוי העונש - החל מהיום;
- ג. 6 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע בתוך 3 שנים משחרורו;
- ד. חודשיים מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג עוון בתוך 3 שנים משחרורו;
- ה. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש במשך שנתיים מהשחרור. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

בשל הנסיבות ועונש המאסר שהוטל, וכן השבת הסכפים לא מצאתי להטיל רכיב כספי.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

עמוד 3

ניתן היום, כ"א בשבט, התשפ"ג, 12 בפברואר, 2023 במעמד הצדדים.